

Ser og Tiirfindsthyvende Møde.

Fredagen den 26de April Kl. 7½ Aften.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Paa de Herrers Pladsfer er ombeelt Vndringsforslag til 2den Behandling af „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1867 til 31te Martis 1868.“

Da jeg maa ansee det for hensigtsmæssigt at gjøre et Spring i de paa Dagsordenen opførte Sager, og navnlig foreløbigt at forbigaae den paa samme under Nr. 1 opførte Sag, skal jeg, forsaavidt der ikke maatte gjøres nogen Indsigelse derimod, foreslaae at gaae umiddelbart til den paa Dagsordenen under Nr. 2 opførte Sag. (Ophold). Vi gaae saaledes til Første Behandling af Forslag til Lov om Bestyrelsen af Veivæsenet og Udredelsen af Bekostningerne samt Udførelsen af Arbeidet ved offentlige Veies Anlæg, Istandsaftælle og Vedligeholdelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2595 ff.)

Mourier-Petersen: I nærværende Lov er det forudsat, at Bestyrelsen af Hovedlandeveiene skal overgaae til Amtterne, men da denne Sag nærmere vil komme til Behandling under den næste Lov paa Dagsordenen, skal jeg ikke her videre indlade mig paa det Rigtige eller Hensigtsmæssige i denne Forandring i det Bestaaende, men derimod, saavidt muligt, i mine Bemærkninger holde mig til den foreliggende Lov. Jeg kan ikke Andet end ansee det for rigtigt, at en saadan ny, almindelig Veilov som denne kommer til at angaae Landets samtlige offentlige Veie, saavel Hovedlandeveiene som Amtsvæiene og de offentlige Biveie. Der bliver følgerig blot tilbage de egentlig private Veie, hvorom Reglerne ere givne i Loven af 14de April 1865. En saadan almindelig Veilov bør have Landets hele Veibehov for Die; dens Hovedopgave bør være,

at fremkalde en god Vedligeholdelse af samtlige Veie, dernæst at give Udsigt til en Fuldsførelse af Landets Veinet, hvor denne endnu ikke er steet, og hvor den nuværende Tilstand maatte vise sig at være utilstrækkelig, og endelig at tilveiebringe en Forbedring af Biveiene. Vigtigheden for et Land af at have gode Veie er saa indlysende, at jeg ikke behøver videre at indlade mig derpaa; Tilstedeværelsen af gode Veie er af Vigtighed, saavel for hele Landets Opkomst som for den hele materielle Udvikling. Alle maae tillige være enige i, at det er en Sag af Betydning, ikke blot for de enkelte Communer eller Provindsfer, men tillige for hele Staten. Jeg skal i saa Henseende blot henvise til de slaaende Exempler, vi have paa, i hvor høi en Grad de gode Communicationsmidler have virket til Fremme af Opdyrkningen af de store Hebestrækninger, som findes i Midten og i den vestlige Deel af Jylland. For imidlertid at komme tilbage til det, som jeg anseer for Hovedopgaven for denne Lov, og da til det, som jeg tillod mig at nævne først, og som jeg væsentligt vil accentuere, nemlig den gode Vedligeholdelse, troer jeg, at den bør sees fra et dobbelt Synspunkt, deels fra den finansielle og deels fra den techniske Side. Hvad imidlertid den finansielle Side angaaer eller Forholdet mellem Amtterne og Staten, saaledes som det nu er, og saaledes som det vil stille sig, naar Hovedlandeveiene gaae over til Amtterne, saa troer jeg, at den staaer i en ngiere Forbindelse med den næste Sag paa Dagsordenen, og jeg skal derfor ikke videre ytre mig derom her. Jeg vil altsaa tillade mig blot at holde mig til den egentlige Vedligeholdelse af Veiene og da gjøre til Gjenstand for mine Bemærkninger det Spørgsmaal, hvorvidt man vil kunne vente, at denne Vedligeholdelse i Fremtiden vil blive ligesaa god, som den er nu, eller om den vil gaae tilbage, og det ikke blot paa Hovedlandeveiene, men ogsaa paa de mindre Landeveie eller Amtsvæiene. Naar man har anseet det for correct og tidssvarende at samle Bestyrelsen for samtlige Landeveie paa een Haand, fordi de have samme Betydning, idet de ere undergivne de samme Færdighedsforhold, saa bør de ogsaa behandles eens og have den samme Godhed. Der vil